

Årgång 28 ● nr 2 - 2015

nattvakan

Nattvakan

utges av Hudiksvallsregionens fågelklubb (HFK).
Tidningen utkommer med två nummer årligen
och erhålles av samtliga medlemmar i HFK.
Årsavgiften för medlemskap är för närvarande
150 kronor och insättes på pg. 88 94 30-5.

Hudiksvallsregionens fågelklubb

är lokalklubb till Gävleborgs Läns Ornitologiska Förening (GLOF). Medlemskap i HFK är dock oberoende av medlemskap i GLOF. HFK:s verksamhetsområde utgörs av Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner.

Lokalklubben har till syfte att samla och stimulera intresset för fågelfaunan och skyddet av fågelmiljön i Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner. Dessutom skall föreningen verka för att sprida kunskap i fågelfrågor genom kursvesamhet och exkursioner. Föreningen skall vara ett forum där medlemmarna inspireras och informerar varandra. En viktig uppgift för föreningen är att vara drivande i vissa frågor med anknytning till fågelskydd.

Styrelse

Ordförande: Jonas Lind, Tussmorvägen 21

820 64 Näsviken, Tel.070-307 32 82

Vice ordförande: Mats Sundkvist, Båtmansvägen 6

824 40 Hudiksvall, Tel.070-698 69 11

Sekreterare: Karin Svensson, Blockvägen 16 F

824 34 Hudiksvall, Tel.070-51 348 66

Kassör: Lars-Göran Lindström, Slåttervägen 13

824 40 Hudiksvall, Tel.070-629 15 24

Övrig ledamot: Kjell Johansson, Kolarevägen 7

825 30 Iggesund Tel.070-239 75 10

Suppleant: Bo Fagerström, Dalgatan 10

824 42 Hudiksvall, Tel.0650-59 51 58

Följ med HFK på exkursion

Hudiksvallsregionens fågelklubb har ett digert utflyktsprogram under alla årstider.

Tryckt av:
Tierps
Tryckeri

Foto: Johnny Snell.

I BÖRJAN AV JULI ÅKTE JOHNNY SNELL, Kenneth Karelius och hans dotter Johanna båt ut till Sandreveln i Hudiksvallsfjärden för att ringmärka fåglar. De såg då en havsörn med stor, helt gul näbb och som inte riktigt såg ut som en vanlig havsörn. Det visade sig vara en ung jättehavsörn.

Jättehavsörnen häckar vid kusten av Kamtjatka, utmed kusterna runt Ochotska havet, på ön Sachalin och en bit in i inlandet utmed större floder i östra Asien.

De senaste åren har en eller två jättehavsörnar vistats i Sverige. De anses vara troliga rymlingar eftersom det är osannolikt att de flugit hit från sin hemvist på Asiens östkust.

Jättehavsörnen var kvar åtminstone ett par veckor.

INNEHÅLL NR 2 - 15

Varför blir tjädertuppar spelgalna? 4
Mats Åberg

Trädlärka 7
Lars Göran Lindström

Ringmärkning 2014 10
Lars Göran Lindström

Fjällgäss med GPS-sändare 12
Lars Göran Lindström

Rödlistan 2015 13
Lars Göran Lindström

Forsärlan i Hamreströmmen 14
Lars Göran Lindström

Flatruet 16
Lars Göran Lindström

Tävling 22
Staffan Holm

Bilder från Flatruet 23
Stefan Pierrou

Foto på framsidan. Blåhake, Mittåkläppen juni 2015. Lars G Lindström.

Foto på sista sidan. Smalnäbbad simsnäppa, Flatruet juni 2015. Lars G Lindström.

Den spelgalna tuppen i Iggesund.

Varför blir tjädertuppar spelgalna?

Undertecknad har efter ha stött på några spelgalna tjädertuppar funderat lite över detta fenomen, om det ökar eller minskar och vad det beror på.

Text och foto Mats Åberg

SPELGALNA SKOGSHÖNS DRABBAR ENDAST TJÄDER inte de andra hönsfåglarna orre eller fjällripa. Dessa "spelgalna" och aggressiva tjädertuppar (även en del hönor) har observerats i stigande antal och går till attack på människor framförallt på våren. Det är ungefär en procent av tjädrarna, som

uppvisar detta beteende. Det har visat sig att dessa "spelgalna tuppar" har fem gånger högre testosteronhalt än normalt. Testosteron är det könshormon som bland annat styr aggressivt beteende. Det är oklart vad som orsakar dessa ovanligt höga hormonhalter.

Numerär

Tjädern häckar i skogsmark, gärna med inslag av myrar, i större delen av landet, men saknas på Öland och Gotland. Jag tror att de flesta fågelskådare inklusive jag själv, tror att tjädern minskar i antal men nuvarande bestånd är ungefär lika stort (cirka 350 000 par enligt boken "Fåglarna i Sverige-antal och förekomst") som för 30 år sedan. Efter utbrott av rävskaab på 1980-talet ökade antalet tjädrar för att sedan rävstammen återämtat sig återgå till samma nivåer som före skabbens utbrott. I Hälsingland uppskattas beståndet till 15 000 individer.

Spelplatser

Det moderna skogsbruket har gjort att många kända spelplatser försvunnit. Jag hoppas och vill gärna tro att skogsbolagen går lite försiktigare fram med sina tidigare jättestora kalhyggen, eller "föryngringsytor" som det också kallas. Då tjädern föredrar gammal tallskog är det ju inte konstigt att den har haft bekymmer med sin fortplantning eller sitt parningspel. Erik Rosenberg skriver om tjäderns biotopval. "Denna fågel vistas i större skogar och mest i barrskog, helst i tätvuxna, i ursprungligt skick varande marker med äldre furor, inslag av gamla aspar, bärrika kärr och rismyrar." Sentida data visar dock att tjädertuppar är ganska flexibla i sitt val av spelplatser och att både spel och ensamma spelande tuppar förekommer vanligen i brukad skog än vad man tidigare trott.

Spelet och spelgalna tuppar

Tjädern sätter i gång leken eller spelet i början av april i Mellansverige, enligt Erik Rosenberg, och pågår till slutet av maj i södra Sverige. I Lappland fortgår det till mitten av juni.

Anders Wirdhem, informationsansvarig vid Sveriges Ornitologiska Förening, säger att skogsavverkningen kan ha ett samband

med det ökande antalet spelgalna tjädertuppar.

- När skogarna förändras mycket hamnar en del tjädrar i kläm, de känner sig inte hemma längre, säger han.

Vanligtvis utspelar sig tjädertupparnas/hannarnas spel i högstammig barrskog, men på grund av den förändrade skogsbilden blir det allt vanligare att tupparna sitter och spelar för sig själva. Det förekommer dock fortfarande samlade tjäderspel, där en grupp tjädertuppar från samma område samlas och strider mot varandra om honorernas gunst. När fenomenet studerats närmare har det visat sig att även om det är tio tuppar på en spelplats, är det i regel bara en av tupparna som får para sig med honorna.

Själv har jag hört (av min far bland andra) många spännande historier från depressionsåren på 1930-talet då hungern fick skogens folk att gå ut på tjuvjakt på kända spelplatser för att skjuta spelande tuppar. Vid sådan jakt torde många hormonstinna och spelgalna tuppar blivit till mat för dagen för tjuvjägarnas familjer. Det kan ju tänkas vara en förklaring till att vi märker av en ökning av "spelgalna" tuppar, då det idag inte skjuts lika mycket i skogen (åtminstone inte tjuvjakt på spelplatser).

Jakt

Tjädern har i alla tider varit ett eftertraktat jaktbyte på grund av sin storlek och är lovlig för jakt i hela landet men avskjutningen sker främst i de norra delarna. Enligt svenska Jägarförbundet skjuts idag mellan 20 000-30 000 tjädrar årligen. En beskattning på 16 procent borde tjäderstammen tåla enligt Jägarförbundet.

Folktron

I folktron kan nämnas att Olaus Magnus klassade tjädern som rovfågel på grund av

Den spelgalna tuppen i Iggesund började bevaka sin spelplats redan i början av februari.

den kraftiga krökta näbben och menade att den var en av rävens värsta fiender.

Ruskiga hjulormar, en sorts drakliknande varelser i småländsk folktro, kan ha sitt ursprung i observationer av spelgalna tjädrar enligt Erik Rosenberg (Ulvberget och tjäder-skogen, 1937)

Undertecknad har skrivit detta för att jag känt en del oklarheter och haft funderingar kring dessa "spelgalna tjädertuppar" och skaffat lite mer kunskap om dessa oklarheter. Hoppas det gett något till er läsare av Nattvakan också.

Den spelgalna tuppen på bilderna fanns även i år på samma plats mellan Iggesund och Njutånger och började visa ett aggressivt betende redan i februari. Flera personer har

om de kommit för nära blivit attackerade av tuppen.

Källor: Ottoson U, Ottvall R, Elmberg J, Gustavsson R, Haas E, Holmqvist N, Lindström Å, Nilsson L, Svensson M, Svensson S & Tjernberg M 2012. *Fåglarna i Sverige-antal och förekomst*. SOF, Halmstad.

Internet www.viltfakta.se

Muntliga berättelser från Västerbotten, Vännässkogarna.

Michael Tobler, Lund

Trädlärka

Text och foto Lars G Lindström

En dag under andra halvan av mars hörs åter en vacker melodisk lite vemodig sång vid grustaget i Gia. Det är trädlärkan, som sittande på en stolpe eller flygande högt uppe i skyn, där den sakta gungar fram i tillbakahållen flykt cirklande över den glesa skogen, kommit tillbaka från sina vinterkvarter.

Trädlärkan sjungande högt upp i skyn.

TRÄDLÄRKAN ÄR VÅR MINSTA LÄRKA och en av våra mest okända flyttfåglar som anländer mycket tidigt. Den känns igen på den mycket korta, nästan avhugna stjärten och dess vackra, melodiska sång.

Det vetenskapliga släktnamnet är *Lullula arborea*. *Lullula* är den onomatopoetiska delen – den heter som den låter – ungefär li-li-li-lilylylu. *Arborea* säger att den bor i skogen.

Utseende

Stjärten är kort, mörk med bruntvitt på kanter och i ändan. Trädlärkan är kraftigt mönstrad på huvudet, ögonbrynsstreckena är tydligt ljust avgränsade och möts i nacken. Dess hjässa är randig och näbben är tunn. På handens täckfjädrar finns ett ljust-mörkt-ljust mönster. Trädlärkan är randig och prickig på ryggen och bröstet. Den har långa fjädrar på hjässan som dock inte bildar någon spetsig tofs.

Utbredning

Den häckar över merparten av Europa, i Mellanöstern och i bergstrakterna i norra Afrika. De norra och östliga populationerna är i större utsträckning flyttfåglar, och flyttar söderut om vintern, medan de västliga till största delen är stannfåglar.

I Sverige häckar trädlärkan i södra och mellersta delarna med en klar östlig tyngdpunkt hos beståndet. I kustlandskapen från Medelpad till Norrbotten häckar de endast sällsynt och mer oregelbundet.

Biotop och häckning

Den häckar i gles eller luckig skog och olika typer av öppna marker som hedar, hyggen, stora betesmarker och hällmarker.

Trädlärkan placerar sitt bo på marken och lägger vanligen 3-4 ägg, som ruvas av honan i 13-15 dagar. Ungarna matas sedan av båda föräldrarna i 9-15 dagar. Födan består mestadels av insekter, men även frön.

Trädlärka på den andra bra lokalen för arten Hölick, Hornslandet.

Flyttning

Flyttar från slutet av september till och med oktober till västra och sydvästra Europa. Den återkommer i mars-april. Enstaka vinterfynd finns från sydligaste delen av Sverige.

Numerär

Efter en stark minskning fram till början av 1980-talet har arten ökat påtagligt, särskilt under 1990-talet och den svenska populationen uppskattas till 15 000 par med tyngdpunkten i Småland och Östergötland.

Hälsingland

Trädlärkan återkommer till oss oftast under den andra halvan av mars. På 1980-talet observerades arten inte varje år men från 1990-talets början är den årlig i vårt land-

skap. Den senaste uppskattning uppger att det finns cirka 50 par i Hälsingland men observationer av sjungande fåglar har bara i princip gjorts på fyra lokaler, Gia, Hölick, Mohed och Flygstaden, Söderhamn. Enstaka sjungande fåglar har hörts på några få andra lokaler.

I Gia observerades de första fåglarna 1995 då tre fåglar sågs och hördes. Sedan dess har trädlärkan varit årlig med oftast två sjungande individer. Jag rekommenderar ett besök en tidig morgon i början av april för att lyssna på den hos oss ganska sällsynta arten.

Källor: Ottoson U, Ottvall R, Elmberg J, Gustavsson R, Haas E, Holmqvist N, Lindström Å, Nilsson L, Svensson M, Svensson S & Tjernberg M 2012. *Fåglarna i Sverige-antal och förekomst*. SOF, Halmstad.

Ringmärkning 2014

Text och foto Lars G Lindström

Under året märktes totalt 1917 fåglar av 69 arter, därav 966 boungar. Tornfalkar märktes även detta år i stora mängder. Hela 334 tornfalksungar försågs med ringar. Tre arter ugglor märktes, 16 slagugglor, nio kattugglor och en hornuggla, alla ungar.

Återfynd

Antalet återfynd (42 av 14 arter) under förra året var färre än det brukar vara. Bland dessa kan följande nämnas.

Flera återfynd av **storskarv** gjordes. Två fåglar blev skjutna i Frankrike och en hittades död i Holland. Ytterligare en fågel hittades

skadad, men släpptes senare, i Italien. (1).

En **havstrut** märkt i Söderhamns skärgård avlöstes sex år senare utanför Klaipeda, Litauen. En annan havstrut avlöstes i Tyskland och en tredje hittades död i Rogaland, Norge, tagen av okänt djur. (2)

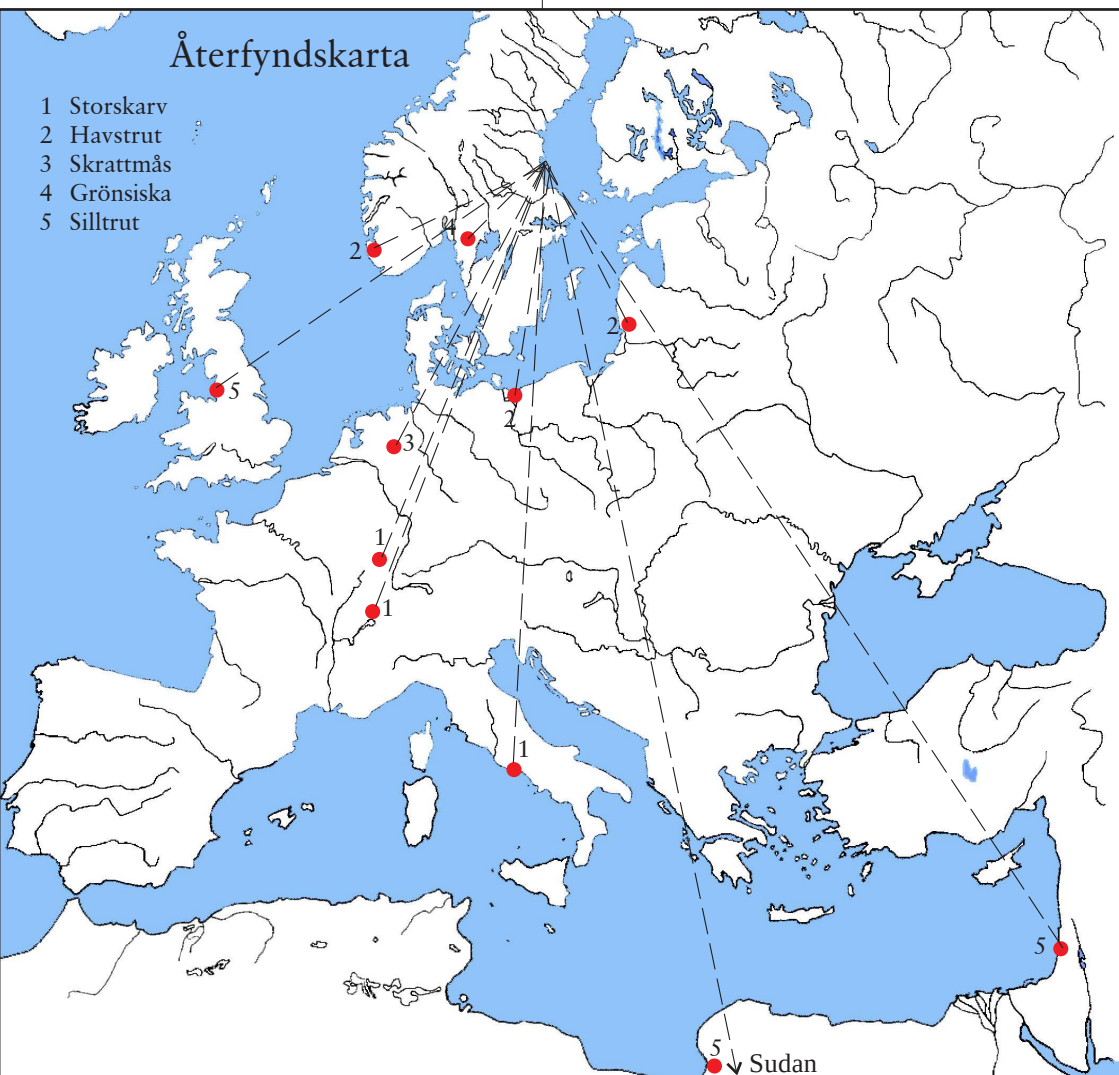
En **skrattmås** märkt på Innerstön, Njutånger avlöstes i Holland drygt fem år efter märkningen. (3)

En **grönsiska** märkt hemma hos Kenneth i Håstaby avlöstes 22 dagar senare av en ringmärkare i Elverum, Norge 310 km från märkplatsen. (4)

Som vanligt avlöstes flera **silltrutar** i Israel,

Återfyndskarta

- 1 Storskarv
- 2 Havstrut
- 3 Skrattnäs
- 4 Grönsiska
- 5 Silltrut

två av fåglarna nästan 13 år gamla. Enda återfyndet från Afrika var en silltrut märkt på Remmarharet, Rogsta som blev attackerad av en stor fågel och dog efter två timmar, trots att den togs om hand, i Sudan nästan 6000 km från märkplatsen. Ytterligare en kontrollerades vid sovplats i England drygt

19 år gammal. Denna fågel har inte som de flesta andra flytta mot sydost. (5)

Ännu ett återfynd på en gammal fågel inkom. Det var en tordmule som blev 17 år och hittades död på Tihällsten, Agön bara 43 km från märkplatsen på Storhällan, Jättendal.

Fjällgäss med GPS-sändare

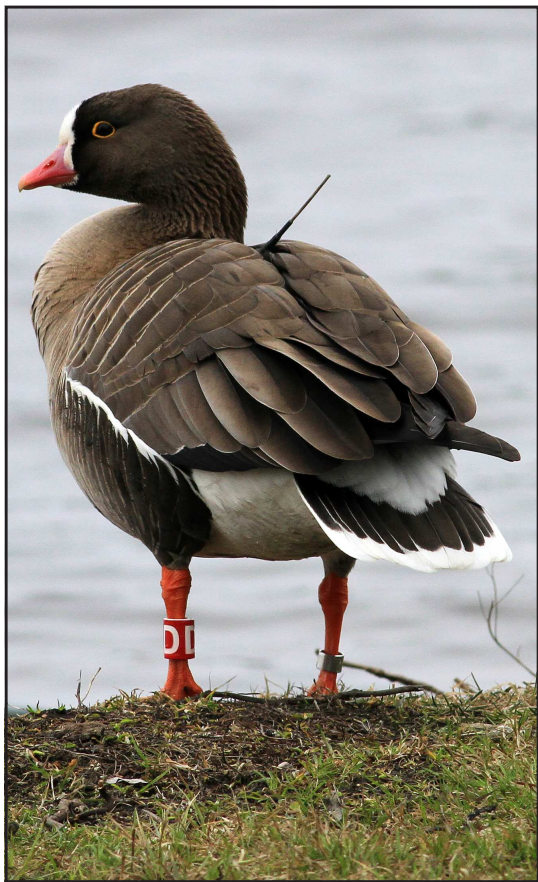
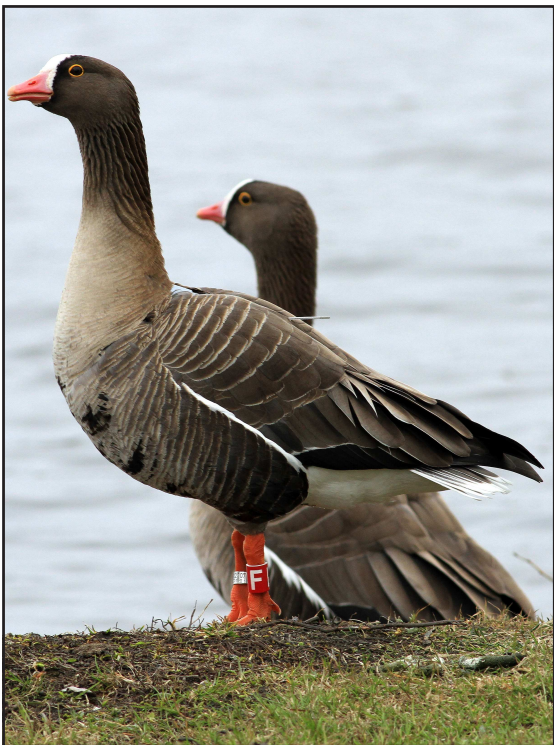
EFTER MÅNGA MISSLYCKADE FÖRSÖK, ett flertal i Holland under vintern och ett par gånger i Lillfjärden under hösten, lyckades det att fånga fjällgäss för att sätta en GPS-sändare på dessa. Det var första gången man försökte att fånga gässen under vårflytten på väg mot häckningsplatserna. Sändarna kan sitta kvar i upp till tre år innan ringarna som fäster denna rostar och sändaren ramlar av.

Niclas, projektledare för Projekt Fjällgås, en tysk och en holländare fångade med hjälp

av ett nät tre gäss efter kärleksstigen i Lillfjärden.

Sändarna ger förhoppningsvis viktig information om både rast- och ruggningsplatser för gässen för att kunna skydda dessa lokaler.

Vi har länge funderat på var de rastande gässen hos oss tillbringar natten. En teori har varit i Hudiksvallsfjärden men signaler redan efter ett dygn från en av sändarna visade att den gäsen tillbringat natten i Östanbräckssjön.

Två av de tre gässen som försågs med sändare. Antennerna ses sticka upp. Text och foto Lars G Lindström.

Rödlistan 2015

I RÖDLISTAN BEDÖMS RISKEN SOM ENSKILDA ARTER av djur, växter och svampar löper att försvinna från Sverige. Den listar arter som har en osäker framtid på grund av minskande eller mycket små populationer. Rödlistan kan betraktas som en barometer för arternas tillstånd. (CR) Akut hotade, (EN) starkt hotade, (VU) sårbara, (NT) nära hotade

När det gäller fåglar har följande förändringar skett jämfört med den föregående listan som kom 2010.

Nyttillkomna

Duvhök (NT)
Ängsplärka (NT)
Lappsparr (VU)
Hussvala (VU)
Spillkråka (NT)
Gulsparr (VU)
Sävsparr (VU)
Brun glada (EN)
Skäggmes (NT)
Toppskarr (EN)
Svart rödstjärt (NT)
Gröngöling (NT)
Kungsfågel (VU)
Buskskvätta (NT)
Svarthakad buskskvätta (EN)
Kustlabb (NT)
Stare (VU)
Tajgablåstjärt (EN)

Ej längre rödlistade

Drillsnäppa
Jorduggla
Nattskärre
Hämsling
Mindre flugsnappare
Göktyta
Gräshoppsångare

Kungsfågel klassas numera som sårbar. Foto Lars G Lindström.

Salskrake
Lavskrika
Tallbit
Svarthakedopping
Turkduva
Sädgås (rastande)

Vill man läsa hela Rödlistan så kan man ladda ner den från Artdatabankens hemsida <http://artfakta.artdatabanken.se/>

Jordugglan är inte längre rödlistad. Foto Lars G Lindström.

Forsärlan i Hamreströmmen

Text och foto Lars G Lindström

SEDAN 2004 HAR FORSÄRLA setts årligen och troligtvis häckat de flesta åren i Hamreströmmen i Näsvisen.

Forsärlan håller till i snabbt strömmande vattendrag, men på vintern flyttar den till långsammare låglandsvatten. Den livnär sig på insekter som den finner vid vattnen - flugor, små skalbaggar, trollsländelarver, men också små kräftdjur och små blötdjur. Fågeln vadar också genom vattnet och pickar i det i jakt på föda. Den tar också flygande insekter. Den återvänder tidigt redan i slutet av mars eller början av april.

Den häckar i stort sett över hela Sverige men fläckvis, ofta med stora avstånd mellan häckningarna. Även i fjällnära områden kan den dyka upp. Själv har jag sett ärlan i Abiskojoek i norra Sverige.

Arten har ökat kraftigt och spridit sig norrut och är numera inte ovanlig längs Norrlandskusten.

Hamreströmmen är en mycket vacker plats så ett besök där är aldrig misslyckat även om man inte får se forsärlan som ibland inte är så lätt att hitta.

Flatruet

Text och foto Lars G Lindström

Fredag den 12/6 åkte fyra av fågelklubbens medlemmar (Stefan Pierrou, Mats Sundkvist, Mats Åberg och undertecknad) till Flatruet, Härjedalen för att titta på och fotografera fjällens fåglar.

FLATRUET LIGGER MELLAN MITTÅDALEN och Ljungdalen och vägen över är Sveriges högst belägna väg (975 meter över havet). Den invigdes redan 1938.

I Härjedalen, som är en enda kommun, bor det knappt 10000 invånare, i särklass Sveriges minsta landskap. Härjedalen var

länge en del av Norge och tillföll Sverige genom Freden i Brömsebro 1645, men landskapets västliga orientering bestod då avsaknaden av stad gjorde Røros i Trøndelagen till närmsta handelscentrum.

Tidigt fredag morgon lämnade vi Hudiksvall och efter en fika i Sveg var vi framme vid

Kärrensnäppa och större strandpipare vid en av tjärnarna på Flatruet.

Falkvålen (högsta delen av Flatruet) fem timmar senare. Vädret var hyfsat med cirka 10 grader, en svag nordvästlig vind och bara några enstaka regndroppar i luften. Utsikten över Helags var bedårande. Helags är med sin nästan 1800 meter höga topp det högsta fjället i Sverige, söder om polcirkeln.

En bit norr om Falkvålen gjorde vi vårt första stopp för att genomsöka ett trettio-tal småtjärnar efter bland annat brushane och smalnäbbad simsnäppa. Ett par dagar tidigare hade det observerats nästan tjugo simsnäppor. Jag hade mer eller mindre lovat Stefan, som aldrig sett någon simsnäppa, att vi skulle träffa på den men trots idogt sökande runt alla pölar såg vi tyvärr ingen. Istället fick vi se kärrensnäppa, större strandpipare, brushane, lappsparv, ängspi-plärka, rödbena och överraskande nog en trana som inte är någon vanlig syn på kalfjället.

Efter ett par timmars vandring var vi

tillbaka vid bilen och vi fortsatte färden mot Ljungdalen och STF:s vandrarhem där vi skulle övernatta. Trevligt bemötande och fina rum väntade oss när vi kom fram.

Nästa mål var Storsjö kapell. Där Ljungan rinner ut i Storsjön har det bildats ett delta-område som håller ett rikt fågelliv, både flyttande och häckande fåglar. Från de tre fågeltornen såg vi bland annat små- och storlom, småspov, enkelbeckasin och flera brushanar i praktdräkt.

Vid kyrkan i Storsjö finns en liten sjö där man kommer fåglarna nära. Där häckade två par svarthakedopping och några par dvärg-mås bland en skrattmåskoloni. Dessutom födosökte både röd-, och grönben och några brushanar.

Efter middag på fiskecampen i Storsjö åkte vi västerut mot Torkilsstöten där några ringtrastar setts ett par dagar tidigare men trots idogt letande hittades inga. Vi fick dock

Ruvande svarthakedopping i tjärnen vid kyrkan i Storsjö kapell.

se en vacker blåhakehane födosöka på marken.

Det kalla vädret i maj hade satt sin prägel på naturen och björkarna hade inte slagit ut

ännu (det var cirka tre veckor senare än normalt enligt ortsbefolkningen) och insekts-tillgången var minimal så det var nog inte så lätt att hitta föda för fåglarna.

Födosökande grönbena vid tjärnen invid kyrkan vid Storsjö kapell.

Andra dagen inleddes med att åka till Skärkdalen, söder om Ljungdalen, för att leta efter forsärla och redan innan vi hunnit ut från bilen upptäckte Stefan en vacker hane sittande i en fjällbjörk. Tyvärr fick vi trots letande inte syn på ärlorna något mera.

Målet för dagen var även nu att försöka hitta den smalnäbbade simsnäppan så vi åkte igen upp till småtjärnarna på Flatruet och nu hade vi bättre tur och fick genast syn på en liggandes alldeles vid stranden i en av de större tjärnarna. Fågeln var helt orädd och simmade alldeles intill oss.

De typiska könsrollerna bland fåglar är omvända bland simsnäppor. Honor är större

och mer bjärt färgade än hanarna. Honorna uppvaktar hanarna, konkurrerar om boplatser och försvarar aggressivt sitt bo och sin hane. När honorna lagt sina ägg påbörjar de flytten söderut och låter hanarna ta över ruvningen, samt ta hand om ungarna. Ungarna livnär sig mestadels själva och kan flyga inom 18-20 dagar efter födelsen.

När en smalnäbbad simsnäppa söker föda brukar den ofta simma runt i en snabb cirkel (alltid motsols) så att en liten strömvirvel bildas. Man tror att detta beteende underlättar födoinsamling genom att det rör upp mat från botten i grunda vatten. Fågeln kan sedan sträcka näbben mot virvelns mitt och

En av brushanarna vid småtjärnarna norr om Falkvålen på Flatruet.

plocka små insekter eller kräftdjur som blivit infångade där.

En ny vandring runt området med tjärnar gav ytterligare några simsnäppor och ett par av alfågel. Resans enda fjällripa såg Matsarna när vi kokade kaffe vid en fjällbäck. Två fjällabbar observerades också.

Vädret var inte så trevligt. Den ganska friska vinden från nordväst gjorde det inte speciellt behagligt att vistas ute någon längre stund så vi beslöt oss att fara vidare.

Nästa anhalt blev Mittåkläppen som ligger vid Bruksvallarna. På väg dit stannade vi vid en liten sjö där sjöorre häckade.

För att få åka på den väg som leder närmare Mittåkläppen får man betala 40 kronor i tullavgift. Vi besteg inte själva

toppen utan beundrade bara dess välkända profil. På väg tillbaka därifrån gjorde vi ett mycket lyckat stopp där vi fick höra fjällens näktergal, blåhaken, sjunga och fick se den vackra fågeln på nära håll. Blåhaken är en av de få arter som flyttar mot sydost och vinterkvarteren är så lång bort som Pakistan och Afganistan. Överallt hördes dessutom bergfinkarnas läte. Dessutom kom plötsligt tre fjällvråkar överflygande.

Efter ett besök på affären i Bruksvallarna där vi i omgivningen letade efter en hökuggla, som vi inte hittade, åkte vi österut hem till Hudiksvall.

Även om vi inte var borta länge och att vädret inte var det bästa fick vi se i stort sett alla arter som fjällen kan erbjuda.

*I en av småtjörnarna på Flatruet låg ett par av alfågel. Vid Mittåkläppen sjöng fjällens näktergal
blåhaken och tre fjällvråkar svepte förbi.*

Tävling

Konstruktör Staffan Holm. Foto: Lars G Lindström.

ORDLEKEN I FÖRRA NUMRET blev mycket uppskattad, över 20 inlämnade svar. Därför har Staffan knåpat ihop en ny tävling, denna gång lite svårare. Fyra av arterna häckar inte i Sverige men i övriga Europa.

Om man kastar om bokstäverna i KOLTRAST och SVARTHÄTTA kan man till exempel få LATSTORK och HATT-SVÄRTA. Det ganska knäppa ordet FEGIS-SJUK kan bli resultatet om man stuvar om bokstäverna i FISKGJUSE. Här följer ytterligare ett antal mer eller mindre mysko ord som bildats av europeiska fågelarter. Försök klura ut vilka. Lösningen skickas till Lars Göran Lindström Slåttervägen 13, 824 40 Hudiksvall eller via mail lars.l@utb.hudiksvall.se senast den 1/11. Vinnaren får en canvastavla med en lappuggla som pris. Vinnaren av förra tävlingen blev Seve Sundkvist.

- 1 NORRKRANK
- 2 ALPFJÄRIL
- 3 ALPKRIGSFILM
- 4 KRAKSEMÅS
- 5 LÄSARVINTER
- 6 FLÄSKROTA
- 7 SVANKPORR
- 8 ENSNÅRGRODA
- 9 KLÄNGTARE
- 10 APRILDA
- 11 MYSDRÄGG
- 12 GLASPELARE
- 13 RANDIG UV
- 14 VARGSPÅR
- 15 SNORETSARE
- 16 ROTKVIST

- 17 BLANDRAGU
- 18 SANDMÖRT
- 19 KARLBEGÄR
- 20 FRUSENSKAKIG
- 21 DRÅPARYRKET
- 22 GULSPARVSATOM

Bilder från Flatruet tagna av Stefan Pierrou

